

Potulky Bratislavou

Text a snímka:

Ing. Norbert Surányi, člen Via Vitis

Podľa vinárskeho pracovného kalendára sa v mesiaci november vinári, vinohradníci, vincúti a iní huncuti najčastejšie po pivniciach motajú a svoje víne moký biele, červené či oranžové pomaly chystajú. Ved' Vianoce sú za dverami a treba niečo na ten štedrý stôl položiť. A tak sa obraciame, hútame, ako sa bielkovín zbaviť a čo najlepšie víno vyprodukovat. Tí smelší ešte nechávajú bobule vo viniciach odpočívať pre neskôr zber a niektoré červené, ba aj oranžové víinka sa ešte veselo kúpu na šupkách.

„Chlapci, a čo si myslíte, príde ten Martin na bielom koni?“ zaznie odniekal z kúta pri prvej nesmelej koštovek mladých vín. „Mohol by, aj keď to počasie nám ukazuje, že ananásy či banány budeme pestovať.“ zaznie fundovaná odpoveď domáceho meteorológa. Pritakávame, ale potom zarezonuje nečakaná poznámka, že najprv by bolo vhodné tie naše mladé víinka pánom farárom požehnať, nech je to všetko v tom zemskom aj duchovnom na poriadku, keď sme už taká veriaca cháska. Tak, ako sa patrí, všetko sa šikovne zorganizovalo, víinka spolkové, aj tie od kamarátov sa komorne zdegustovali a vysvätili za pomoci nášho dôstojného pána Jozefa.

Lenže my sme huncúti a prečo by sme sa len vo Vajnoroch otŕčali. Tak sme podiškurovali a prijali sme pozvanie na Festival mladých vín v Bratislave. Veď čo, nie sme horší ako ostatní a dva roky sme sa bez kultúry kvôli tej pliagev domoch a vinohradoch krčili. „Tak podme do toho mesta, keď už sme tá dedina v meste!“, zaznelo nesmelé povzbuđenie. Niečo sme z tých našich sudov a demížónov do fliaš napratali, „vyštafirovali“ sme sa a s hrdostou sme naše víinka smädným Bratislavčanom, ba aj cudzincom ponúkli. Nuž veru aj dáky turista zo Španielska sa pristavil a veru aj celú flášku domov zobrajal, že vraj dobrota. A tak sa nám pošťastilo okolitých ľudí pohostíť, Vajnorské osúchy poponúkať a pre istotu aj pánom arcibiskupom Zvolenským naše vína posvätiť, ved človek nikdy nevie. Spokojná a plní dojmov sme sa chystali vratiť späť do tých našich pivnic, keď nám poštový holub do uška zahrkútal „Ale chlapci, ved ste vlani na tie vianočné trhy chceli ísť a nedalo sa, tak nech sa páči, teraz môže-

te.“ Nuž, začali sme pripravovať, plánovať, veď ten vinohradnícky kalendár veľa robota nekáže na december. Ale prečo by sme my len vínika ponúkali? Zobrali sme teda aj dáke hrnčeky vajnorským ornamentom pomaľované, všakovaké ozdoby na stromčeky a všeličo, čo nám naši domáci umelci stihli nachystať. Keď prezentovať, tak s plnou parádou. A len na jednom mieste? Stihli sme aj Rómerov dom na tri dni obsadiť, hosfom o našej kultúre porozprávať a dobrého vínika naliať.

December je veru dlhý mesiac, no našťastie sa našli pomocníci, čo nám vymáhali a okolo hostí sa obracali. Niekedy sa veru aj rad pred tým naším stánkom vytvoril. Vo vzduchu rozvonial vianočný punč či varené víno. Aj u nás sa dalo niečo drobné pod Zub zohnať, ale prečo by sme ponúkali to, čo ostatní? Riadneho chleba

s mastou a cibuľou sme štamgastom servírovali, nech vedia, aký je ten náš vinohradnícky chlebíček. Bolo to tažké, ale s hrdosťou sme to zvládli. Dni sa miňali rýchlo, až kým sme sa k Vianociam nedopracovali. Stánok sa zatvoril a spokojní sme sa pobrali domov, trošku si odfúknuť a nových sín nabrat.

Prišiel dlho očakávaný koniec roka a začiatok toho nového. Sadli sme si k slávnostným stolom, vyhodnotili naše úspechy či trápenia, ktoré ešte musíme k tomu lepsiemu dotiahnuť. Jedno je isté, nepočíťime v našej práci, aby sme sa s úsmevom na tvári znova v tom vinohrade či na veseliciach vídali, a to čo sme získali, v prospech nás všetkých využili. Myslím si, že to bude ďalší dobrý ročník!